

7. Mossaz, A., & Coghlan, A. The role of travel agents' ethical concerns when brokering information in the marketing and sale of sustainable tourism. *Journal of Sustainable tourism*, 2017. 25(7). P. 989-1006.

8. George, R. Responsible tourism as a strategic marketing tool for improving the negative image of South Africa. *Worldwide Hospitality and Tourism Themes*, 2017. 9(5), P. 543-554.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВ

Куценко Д. М., здобувач ступеня доктора філософії

Науковий керівник: Білик В. В., д. е. н., доцент

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Проблеми забезпечення економічної безпеки підприємств, установ, фірм, організацій вирішуються багатьма вітчизняними вченими [1, 2, 3], і єдиної думки щодо того, чи має управління економічною безпекою виділятися у окремий напрям менеджменту, з власною методологією та теоретичним базисом, чи доцільно залишити реалізацією цієї функції одним із векторів комплексного менеджменту суб'єктів господарської діяльності – у науковій спільноті сучасності на разі немає.

На користь необхідності розробки окремого механізму управління економічною безпекою можна навести ряд вагомих аргументів. По-перше, метою управління підприємством, за класичними постулатами менеджменту, є отримання прибутку (у ринковій економіці) або соціального ефекту (при соціально-орієнтованій економічній моделі). Управління ж економічною безпекою має на меті досягнення певного стану захищеності корпоративних ресурсів суб'єкта господарювання, який дозволяє ефективно використовувати їх у різних виробничих і фінансово-інвестиційних процесах для досягнення рівня максимального задоволення інтересів різних категорій стейкхолдерів підприємства. Така мета не завжди передбачає отримання прибутку, а тому інтеграція процесу управління економічною безпекою у загальну структуру менеджменту може бути складним завданням, що потребує певного методичного підґрунтя. Формування управлінського механізму для реалізації завдань менеджменту економічної безпеки є важливим етапом розробки цього підґрунтя, оскільки саме такий

методичний підхід дасть змогу систематизувати принципи, завдання, функції, стратегічні та тактичні орієнтири безпеки орієнтованого функціонування суб'єкта господарської діяльності, виявити, класифікувати та систематизувати ризики, загрози, небезпеки та виклики сучасної підприємницької діяльності, встановити логічний та причинно-наслідковий зв'язки між діями, заходами, спрямованими на досягнення стану економічної безпеки підприємства, тощо.

Проблеми формування механізму управління економічною безпекою вітчизняних підприємств станом на кінець 2019 року полягають у наступному.

1. Відсутність релевантного інформаційно-аналітичного забезпечення управлінського процесу. На законодавчому рівні проблематика забезпечення економічної безпеки вирішується численними законодавчими актами, кодексами, однак, не шляхом прямих вказівок, що стосуються необхідності підтримки належного рівня економічної безпеки, а через регулювання фінансової, господарської діяльності окремо, механізми банкрутства та відновлення платоспроможності, інститут штрафних санкцій, податкову політику, ліцензування, звітність, моніторинг та через інший інструментарій державного впливу на реалізацію господарських процесів. На рівні підприємств у більшості випадків внутрішня документація щодо управління економічною безпекою є відсутньою, або носить формальний характер.

2. Відсутність кадрового забезпечення процесів прийняття безпеки орієнтованих управлінських рішень. Посаду фахівця з управління економічною безпекою або зовсім не передбачено штатним розписом підприємств, або її обіймає особа, що не може забезпечити комплексний захист економічної безпеки через відсутність необхідних знань і навиків роботи в окремих напрямках безпеки орієнтованого управління – у царині інформаційної безпеки, фінансової безпеки, інтелектуально-кадрової безпеки, матеріальної безпеки, фізичного захисту, правової безпеки, тощо.

3. Специфіка об'єкту управління та складність формування суб'єктного складу механізму управління економічною безпекою. Управління економічною безпекою часто ототожнюють з ризик-менеджментом, управлінням персоналом або фінансовим менеджментом, однак, метою управління економічною безпекою є захист активів, ресурсів, інтересів підприємства від негативного впливу на них факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, що

дозволяє визначити об'єктом управлінського впливу як власне господарські процеси, так і ризики та загрози, що піддаються контролю їх проявів. Об'єкти управління можуть бути різними, що закономірно породжує проблему і суб'єкта впливу – кому можна довірити таку роботу, як ця особа або підрозділ буде взаємодіяти з іншими структурами, хто має керувати, а хто звітувати, тощо.

Таким чином, першочерговими завданнями для початку процесу формування дієвого механізму управління економічною безпекою для керівництва підприємств в Україні має стати пошук якісного кадрового ресурсу, що має бути долученим до виконання завдання розробки інформаційного забезпечення управлінського процесу, стане суб'єктом механізму управління та ґрунтуючись на наявній інформації, правильно визначить об'єкт управлінського впливу у процесі забезпечення економічної безпеки підприємницької структури.

Література.

1. Зачосова Н.В. Оцінювання рівня економічної безпеки компаній з управління активами. Актуальні проблеми економіки. 2010. № 7. С. 111-119.

2. Занора В.О., Скляр А.В. Управління економічною безпекою суб'єктів господарювання: теоретико-методичні аспекти організації системи. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. 2016. Вип. 22. С. 74-77.

3. Тулуб О. М., Теслюк О. М. Управління системою фінансово-економічної безпеки виробничої фірми. Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 16. С. 29-32.

ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛ – ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ

Лизогуб Ю. М., студент

Науковий керівник: Кочума І. Ю., к. е. н., доцент

*Державний вищий навчальний заклад «Університет банківської
справи»*

Черкаський навчально-науковий інститут

Успіх інноваційної діяльності сучасної організації багато в чому зумовлюється рівнем ефективності управління персоналом – найважливішою функціональною підсистемою організації та найціннішим